

Co skrývá Dávlova hora v jižní části Uralu?

Ruský premiér Putin velmi rád bruslí. Svě vášni se neoddává v Moskvě ani jejím blízkém okolí, ale ve vesnici, která se jmenuje Abzakovo a nachází se přibližně 60 kilometrů od Magnitogorsku. Zdejší typické venkovské domky však mohou sloužit i k jinému účelu než k lyžování – například k maskování vchodu do tunelu vedoucího k podzemnímu areálu.

Existují dvě verze, které se pokoušejí vysvětlit, proč Putin tak často jezdí do Abzakova. Ta oficiální tvrdí, že se do onoho letoviska zamiloval a jenom tam si užije to správné bruslení. Neoficiální vysvětlení říká, že v tomto místě kontroluje postup prací na výstavbě podzemního města. Komplex se nalézá v nejvyšší hoře jižního Uralu – Jamantau. V baškirštině tento název znamená „Dávlova hora“. Běžný občan by se k těmto místům neměl raději přibližovat!

Hora Jamantau se nachází v Baškirské republice, mezi strategicky významnými městy Čeljabinsk, Magnitogorsk a Mežgorje. V Čeljabinsku se od dob studené války nachází středisko vývoje atomových zbraní s oficiálním názvem Ruský ústav technické fyziky. Z Magnitogorsku směřuje přímo do nitra hory Jamantau železniční trať a také dálnice. Nejvýznamnější v celé oblasti je však zřejmě město Mežgorje. Podle slov zasvěcenců právě zde začíná celý podzemní komplex.

Je také důležité vědět, že existuje i přímé spojení mezi Moskvou a horou Jamantau. Hlavní město propojuje s komplexem budovaným pod horským masivem tajná podzemní dráha dlouhá 1300 kilometrů. Je k dispozici pouze členům vlády a zvláště vybraným vědcům. O této skutečnosti nejsou informováni dokonce ani členové ruského parlamentu. Žádné jiné místo v Rusku není tak pečlivě utajováno. Zájemci o podrobné informace jsou odbýváni tvrzením, že hora je vysoce radioaktivní a těží se tam uran.

Menší verze dnešního komplexu existovala již během studené války, později byl areál podstatně rozšířen. Sice nikde nevisí tabule s nápisy varujícími před vstupem do vojenské zóny, ale každý, kdo se dostane příliš blízko, je bez okolků zastřelen.

Lidé, kteří se z těchto míst dostali se zdravou kůží, vyprávějí o tom, že do hory Jamantau vede několik šachet. Na jejím vrcholku je vybudována obrovská plošina, na níž mohou přistávat vrtulníky. I odsud se lze dostat do podzemí. Někteří zasvěcenci byli ochotni hovořit s novináři, ovšem jen s podmínkou, že nebudou zveřejněny ani iniciály jejich jmen.

Stavbou areálu pod Jamantau byla

pověřena společnost US-30, která je podřízena přímo ministerstvu obrany. Budování začalo v sedmdesátých letech a pokračuje prakticky dodnes. V roce 2002 ovšem došlo k několika stavebním přestávkám, než se do věci vložil Vladimír Putin a projekt se znovu rozběhl. V současné době probíhají dokončovací práce a prověrky bezpečnostních systémů.

Rozměry podzemního komplexu jsou obrovské. Areál svou rozlohou odpovídá ploše Washingtonu D.C. Jedná se o skutečné město, jež dokáže pojmout až 300 000 lidí. Je vybaveno nejmodernější infrastrukturou a dokonalými komunikačními prostředky, je spojeno s dalšími významnými vojenskými, vědeckými a politickými centry Ruska. Jamantau ve svém nitru skrývá i rozlehlé sklady potravin, nemocnice a mnoho dalších nezbytností, jež obyvatelům umožní půlroční pobyt bez nutnosti vystoupit na zemský povrch.

Město je rozděleno na takzvané domény, které se dále dělí na jednotlivé byty. Říká se, že třípokojový byt má k dispozici průměrný objem 150 krychlových metrů. Celé okolí bylo podrobeno důkladnému geologickému průzkumu. Díky němu se ví, že komplex Jamantau má k dispozici zásoby podzemní vody, jež i v případě nukleární katastrofy zůstane po dobu tří set let nezamořená. Areál vydrží šest přímých zásahů jadernými zbraněmi a samozřejmě odolá i chemickým a biologickým útokům. Řídicí centrum se nachází hluboko v nitru hory, přibližně tisíc metrů pod povrchem.

V Rusku existuje přísně tajná organizace zvaná Direktoriát 15. V dobách studené války podléhala KGB. A právě tento Direktoriát buduje a spravuje síť podzemních velitelských stanovišť roztroušených po celé zemi.

Nejbližší další areál podobný Jamantau se rovněž nachází na Uralu, ovšem o něco severněji, v horském masivu Kosvinskij Kameň, přibližně 1360 kilometrů východně od Moskvy. Od roku 1996 je tam dislokováno velitelství ruských strategických raketových sil. I tato základna je umístěna hluboko pod zemí a americké tajné služby ji pokládají za rovnocennou severoamerickému velitelství protivzdušné obrany NORAD v Cheyenne Mountain (Colorado).

Ruská „Area 51“

Srdce ruského vojenského jaderného výzkumu se již od padesátých let nachází v městě Čeljabinsk, přesněji řečeno v uzavřeném sídlišti Čeljabinsk 70 (dnes Sněžinsk). Právě zde sídlí Ruský fyzikálně-technický ústav.

Jeho název sice nezní nijak hrozivě, ale ve skutečnosti se jedná o převážně vojenský výzkumný institut.

Komplex se rozkládá na ploše 6x10 kilometrů. Ústav i obytná část jsou obehnány plotem a neprodyšně odděleny od okolního světa. Vstup je možný pouze se speciálním povolením. V Čeljabinsku 70 dnes žije 48 000 obyvatel, z nichž přibližně čtvrtina pracuje ve výzkumu.

Osobně známe jistého vědce, jemuž se v rámci spřátelené delegace podařilo Čeljabinsk 70 navštívit. Poskytl nám informace takřikajíc z první ruky. Všichni civilní i vojenští pracovníci Ruského fyzikálně-technického ústavu se v komunistických dobách těšili privilegovanému postavení – a to platí dodnes. Obytné domy tohoto sídliště byly od počátku stavěny a vybavovány podle západních standardů. Také veškerá městská infrastruktura, například obchody a restaurace, je velmi luxusní. A to je další důvod, proč tam obyčejní Rusové nemají co dělat.

Dalším významným městem je Magnitogorsk. Svě jméno nedostal jen náhodou. V jeho okolí je jedno z největších nalezišť železné rudy (magnetitu) na světě, zpracovávané obrovskými místními hutěmi.

Obyvatelé okolních regionů o tajných městech na Uralu vědí jen málo a také západní tajné služby získávají o tanních aktivitách informace jen velmi složitými cestami. V rámci projektu Stargate se několik amerických agentů pokoušelo nahlédnout za kulisy ruského vojenského výzkumu pomocí parapsychologických schopností. Někteří z nich dokázali vyfotografovat poměrně zřetelné nákresy technických zařízení v Čeljabinsku.

O tom, co se děje v nitru hory Jamantau, však na Západě nevědí prakticky nic. Nepodařilo se zatím zachytit ani žádné zprávy, které jsou odtamtud vysílány.

Grazyna Fosarová – Franz Bludorf v knize
SVĚT NAD PROPASTÍ
Fakta, která vás připraví o spánek.

Autoři v této knize varují před možným ohrožením existence lidstva. Předkládají fakta vycházející z důkladných vědeckých expertiz. Jsou to i dokumenty o nebezpečných špiónážních aktivitách, o kybernetické válce, o válce proti teroru, která se už sama stala terorem. Nebezpečí hrozí lidstvu rovněž v podobě prolnutí paralelních světů, přesunem magnetických pólů ad. Knihu vydalo nakladatelství Dialog, Markova 3, 460 14 Liberec 14, tel.: 485 121 610, e-mail: knihy@dialog-lbc.cz